

SUPRAPHON VYDÁVÁ 12 CD KOMPLET SEMAFOR – LÉTA 70. a 80.

Dvacet let vítězí umělecké tvorby v době nepohody a útlaku...

Po úspěchu 11CD „Semafor - léta šedesátá“ zákonitě přichází vydavatelství Supraphon s kompletem, který sumarizuje dílo tvůrců divadla Semafor v letech normalizace. Vzhledem k nekompromisním politickým postojům Jiřího Suchého vycházelo po oněch 20 let zvukových nahrávek semaforových písní mnohem méně, než v desetiletí předchozím. Přesto existují záznamy z řady představení, mnoho písní nebylo publikováno v completech, ale jako samostatné singly. Dvanáct CD zachycuje práci geniálního básníka a textaře Jiřího Suchého, který v dobách útlaku a nepohody, ve spolupráci s Ferdinandem Havlíkem, stvořil mimořádné dílo: stovky písní, které by se za příznivějších okolností staly evergreeny a desítky skvělých divadelních textů. Komplet 12CD „Semafor – léta 70. a 80.“ obsahuje vše, co bylo za dvacet let oficiálně vydáno, včetně slavné Kytice a profilových alb, doplněno objevnými bonusy. Představí tak členy souboru divadla Semafor, včetně stálé Jitky Molavcové. Jedenácté CD přináší texty Jiřího Suchého, zpívané naší pěveckou elitou (mnohdy s překvapením odhalíme autora známé písničky). Dvanácté CD obsahuje rarity, včetně mimořádného bonusu v podobě záznamu posledního vystoupení Jana Wericha v rozhovoru s Jiřím Suchým v silvestrovském pořadu, nazvaném Setkání.

„Znovu, po každé, když mám možnost trochu víc se seznámit s tvorbou Jiřího Suchého, mě fascinuje fakt, že nikdy nesešel z cesty skvělého básní-

ka a textaře, jeho verše a texty k písním jsou nejen obrazivé, psané nádherným jazykem, s překvapivými pointami, nečekanými slovními hříčkami, ale jakoby přirozeně plynoucí, využívající všech zákoutí možných slovních sdělení, vytvářené s nekonečnou představivostí. Jeho vklad do české kultury je mimořádný a stále dost nedocenený,“ dodává u příležitosti vydání kompletu jeho producentka Naďa Dvorská.

DVĚ OTÁZKY PRO LUKÁŠE BERNÉHO - EDITORA KOMPLETU:

Při sestavování tak obsáhlého projektu, jste určitě přišel na zajímavé nahrávky, můžete prozradit, které vás překvapily nejvíce?

Asi nejvíce mě překvapil archiv Českého rozhlasu, který skrývá řadu dodnes nevydaných perliček zejména ze 70. let, tedy i z doby, kdy pan Suchý do jeho vysílání prakticky nemohl. Jsou to písničky z her jako Čarodějky, Ten pes je váš? nebo Smutek bláznivých panen. Další velkou raritou budou nikdy nevydané písničky z filmu Malinový koktejl, které Jiří Suchý v 80. letech napsal s Michaellem Kocábem a nahrál je Pražský výběr s Janou Kratochvílovou, spojení, které myslím leckoho překvapí. A skutečně pro "fajnšmekry" je zde nahrávka východoněmecké disidentky Bettiny Wegner, která za své protesty proti okupaci v roce 1968 musela na rok a půl do vězení.

Ta v 70. letech zhudebnila řadu textů Jiřího Suchého a jednu skladbu najdete i zde.

Co považujete za nejvýznamnější v tvorbě Jiřího Suchého v sedmdesátých a v osmdesátých letech?

Nejvýznamnější je už samotný fakt, že Jiří Suchý tvořil i přesto, že mu režim házel klacky pod nohy. Ze se nenechal odradit tím, že nemohl do rádia, do televize, že i těch desek bylo málo... Protože i když písničky

na tomto boxu asi díky tomu nejsou tak slavné jako ty z 60. let, jejich texty a melodie jsou mnohdy ještě lepší. A není to jen ta slavná Kytice, ale i Faust nebo Smutek bláznivých panen či Elektrická puma. Přesně se ztotožňuji s tím, co řekl Michal Prokop v polovině 70. let: „Já mám rád humor, když je trochu šmrncnutý lyrikou, což Suchý dovede. Taková schopnost je síla, s kterou vítězí mezi našimi textaři. ‚Sen lásky sním / Jen si ho sněž‘ – kdo jiný by tohle vymyslel?“

J. Suchý, J. Molavcová, J. D. Novotný, F. Havlík a V. Křesadlová